

פרוטוקול מס' 49/ב'

מישיבת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה ביום ד',
כ"ד באב תשי"ג - 5.8.1953 בטעה 8.30.

- ס. פרסיץ - היו"ר
- ח. בוגר
- ז. בן-יעקב
- א. ברמן
- ק. כהנא
- ט. פפרית
- ד. נצר
- י. סמילנסקי
- ר. צברי
- א. פרי
- ס. רוזנברג
- א. רזיאל-נאור

משתתפים:

- ס. אונא
- ב. אזניה
- א. ריסלס

חסרים:

פנופ' א. ריגר - הסנהל הכללי של מסדר
החינוך והתרבות.
הגב' ר. סטנר - היועצת המטפסית של
מסדר החינוך והתרבות.

מזמנים:

חוק ועד הלטון לישראל, תשי"ג-1953.

סדר-היום:

הינו"ר ש. פרסיץ:

פנתחת את הישיבה.
בסדר-היום - חוק ועד הלשון לישראל,
חסי"ג-1953.

סעיף 1:
=====

י. סמילנסקי:

אני מציע לתקן את סם החוק ל"חוק
האקדמיה לישראל", ובהתאם לכך לתקן
את הסם בכל מקום שהוא מופיע בחוק.

האקדמיה ללשון הוא הסוכן המקובל
בדרך כלל בעולם למוסד זה. הלשון העברית קלטה ניבים כל כך רבים
מלשונות אחרות וזוהי בכפיפתן, יחס להתווסס מדוע נפסל דוקא סוכן זה.
אין טעם להתנגד דוקא לאותו סם המבהיר בדיוק את תפקידו של ועד זה.

א. רוזיאל-נאור:

אני מציעה לקרוא למוסד זה בטם:
"האקדמיה ללשון העברית לישראל".

הגב' סטנר:

אני רוצה רק להפנות את תשומת-לבכם
שבארץ ישנן שלוש שפות רשמיות.

הינו"ר ש. פרסיץ:

אני מציעה להחליט עכשיו רק על הכינוי
"אקדמיה", ולהשאיר את שתי המלים
האחרונות לדיון מסותף עם ועד הלשון.

ה ו ח ל ס לקרוא לוועד הלשון - "אקדמיה",
ולהשאיר את שתי המלים האחרונות
של הצעת חברת הכנסת רוזיאל-נאור
לדיון מסותף עם ועד הלשון.

סעיף 1(ב) - נתקבל.

סעיף 2:
=====

א. רוזיאל-נאור:

בכרי שהתפתחו לא תהיה חד-צדדית,
אני מציעה לכתוב: "תפקיד האקדמיה
הוא לכוון את התפתחות הלשון העברית...".

פרופ' רינר:

לפי חוקי הלשון הנלמדים בכתי-הספר
בישראל, יש להכניס את המלה "את".

הצעת חברת-הכנסת א. רוזיאל-נאור, להוסיף
בטעיף 2 אחרי המלה "לכוון" את המלה "את"
נ ת ק ב ל ה

סעיף 3:
=====

סעיף 3 - נתקבל.

סעיף 5:

=====

היו"ר ט. פרסיץ:

לסעיף 4(א): אם איני טועה, כבר היום ישנם 17 חברי האקדמיה, נוסף ליועצים טובים. ועד הלסון מרגיס, אם יצמצם מספר חברי האקדמיה עד 15 ולא יהיו, כנו באקדמיות השונות בעולם, גם חברים יועצים וכדומה, הדבר יכביר מאוד על העבודה. כל חברי הועד שהיו פה ודיברו אתי על הענין הזה, ביקשו ממני להביא את הענין לפני הועד ולקבוע, כי חוץ כאותם 23 החברים שכדובר עליהם בהצעת החוק, יהיו חברים יועצים ונוסף להם גם חברים כחול"ל אשר עצותיהם תתקבלנה ככתב.

רוזנברג:

אני מציע למחוק בסעיף 4(א) את הכלים: "לא יותר משלושה חברי הועד יכולים להיות תושבי חוץ". לדעתי, כל חברי הועד צריכים להיות תושבי חוץ, לעומת זאת, אני מציע להוסיף סעיף האומר שלאקדמיה יש רשות, ברוב קולות של 2/3 למנות חברים בדעה מייצגת גם מתושבי חוץ, ובלי הגבלת מספר החברים.

בוגר:

עדיין לא הגענו לכך שרק חושבים ישראלים יכולים להיות הכוסחים לשפה העברית ולעצם יצירת שפה מבחינה מדעית. אנו צריכים לחתך בפעולה זו גם כלומדים מחו"ל, ועל כן אני מציע למחוק את המלים: "לא יותר משלושה".

ר. צברי:

איני מתנגדת, כטובן, לגולה ולשיתוף הגולה, אבל אני חושבת שצורך חבר-הכנסת רוזנברג ולא חבר-הכנסת בוגר. התפתחות השפה נובעת מחוץ החיים, ואיני חושבת כי האוירה השוררת בין תושבי חו"ל, שאינם סתמטיים במה זה, יכולה לעזור הרבה בכיוון זה. בהצעת החוק נאמר שמלכתחילה סמנים לאקדמיה 15 חברים ובכל שנה נוסף חבר או שני חברים, כלומר, כעבור שמונה שנים כבר אין סמנים יותר חברים לאקדמיה. אני חושבת שצריך למצוא דרך לצרף מדי פעם כוחות חדשים לאקדמיה, כך שלא להגביל את מספר החברים הנוספים ב-8.

א. רוזיאל-נאור:

השפה העברית אינה רק שפתם של תושבי מדינת-ישראל. כל זמן שהעם היהודי חי בפזורה, השפה העברית צריכה להיות סגורה גם בפיות בניו בחו"ל. אם אנו רוצים שמדינת ישראל לא תהיה רק מוקד בטביל מגביות, אלא המרכז המטפיע והטחנך את העם לשיבת ציון, השפה היא הטכסיר העיקרי לכך. על-כן אני חושבת, שאין לסגור בעד מלומדים, בלשנים וחוקרים היושבים בחו"ל את האפשרות להסתתף בהתפתחות השפה.

א. פרי:

אני סבור שאנו צריכים להטאיר את הסעיף, המניח אפשרות לצרף לאקדמיה גם חברים מחו"ל, רובו הגדול של העם יושב עדיין בגולה, ואנו רואים את השפה העברית כשפת העם כולו. יכולים להתגלות בחו"ל טופרים ומלומדים שיהיה לנו ענין לסתפם בעבודת האקדמיה.

ד. נצר:

אני תומכת באלה שאינם רוצים לסגור את הדלת בפני תושבי חוץ, ואני מציעה

להטאיר את הסעיף כפי שהוא.

ע.ע.

ט. כפרית:

אני תומכת בהצעה להסיר את הסעיף
כפי שהוא, לא סוכרחים להיות באקדמיה
דוקא שלוש אנשים תושבי חוץ, אלא כגבולות הסספר הזה. יכולים להיות
כחול כלומדים הראויים להיות חברי האקדמיה, ואז צריכה להיות הרשות
לצרפם אליה, כי לא חכיר כלומדים אלה ירצו להיות דוקא בדעה מיעצת.

א. ברמן:

איני רואה צורך לגמסם את סספר חברי
האקדמיה ל-23. אני מציע לחגף באקדמיה
גם נציגי סופרים, מורים, נציגי מוסדות תרבות של פועלים וכו'.

אני בעד חיתוף אנני כדע עבריים כחול
באקדמיה ללסון, כי אני רואה כזה הכרח. גם כאן אני מציע לא לצמצם
את סספר חברי האקדמיה כחולבי חוץ ל-3 בלבד, אלא לקבוע זאת לפי הצורך.

פרנס' ריגר:

אני בטוח שחבר-הכנסת רוזנברג לא התכוון
לכך, אבל אם תקבלו את הצעהו, היא יכולה
להתפרט כפעולה עויינת נגד יהודי הגולה, שהרי הספה העברית אינה מזדהה
עם ישראל, זהו טושג רחב יותר. אפשר למנות יועצים וכומחים גם כחול
הגויים, אבל הכוונה פה ליהודים בגולה ייס להם חלק ונחלה בלסון העברית.
סצר סני, אני בעד צמצום סספר חברי האקדמיה שהם תושבי חוץ, כי המרכז
צריך להיות בארץ, וכמנה צריך להינתן הכיוון העיקרי. לפיכך הייתי נוטה
לאמר, סכדאי לקבוע את חברי האקדמיה כחולבי חוץ לא יותר מ-25%. ישנו
הכדל אם יהיו באקדמיה 15 או 23 חברים, ולכן אין לקבוע סספר אבסולוטי.

הצבעות

הצעת חבר-הכנסת רוזנברג, למחוק בסעיף 4(ג) את
הכלים: "לא יותר שלוש חברי חוץ הועד יכולים להיות
תושבי-חוץ" - לא נתקבלה

ההצעה להסיר את הסעיף 4(א), כפי שנוסח בהצעת
החוק - - לא נתקבלה

הצעת חבר-הכנסת א. ברמן, להגדיל את סספר חברי
האקדמיה ל-31 - לא נתקבלה

נתקבלה ההצעה לנסח את סעיף 4(א) כדלקמן:
סספר חברי האקדמיה הוא לא פחות
מחמיסה עשר ולא יותר מעשרים ושלשה;
לא יותר מ-25% של חברי האקדמיה יכולים
להיות תושבי-חוץ.

היור' ט. פרסיץ:

אשר לסעיף 4(ב): קיבלתי מכתב
מהסדרות המורים אשר לפיו הם רואים
עצמם נפגעים מכך שאינם מיוצגים בחבר המטנים, מפני שהם היו הראשונים
אשר הקימו את ועד הלסון. הבטחתי להם להביא את טענתם זו בפניכם.

אני חושבת כי באקדמיה זו נכצאים
רק הטוטדות העליונים של המדינה, אין לי ספק, כי זכולם של הסדרות
המורים כהקמת ועד הלסון נשמרת להם, אבל איני חושבת שעלינו למנותם

5.8.53

לחבר המינויים, אם יש ביניהם אנשי מדע ומחקר, החתתפוחים בודאי שמורה להם. אם גלך בדרך זו, נצטרך למנות נציגים בחבר המינויים גם מהסתדרות הסופרים וכדומה, לחבריהם ממילא יוסבים באקדמיה ללשון.

ט. רוזנברג:

אני מתנגד לעצם הסעיף ולכל שיטתו וכיוונו, אינני מבין מדוע חבר-המינויים צריך להיות באופן בלתי פריסטי, הכוונה היא שחבר המינויים ימצא את האנשים הטכניים ביותר, ואין זה ענין של הצבעה, של רוב ומיעוט.

אני מתנגד גם לפרופורציה של הרכב חבר המינויים, מדוע ועד הלשון צריך למנות 8 חברים? אם הדבר יהיה כך, פירושו שועד הלשון הנוכחי יקבע את הרכב האקדמיה ללשון. אינני מבין גם איזה ענין יש לסכניון להתפתחות הספה העברית?

אני חושב שהסתדרות הסופרים צריכה להיות מיוצגת בחבר-המינויים. אני חושב שועד הלשון צריך להיות מוסד ארצי. אני מתנגד גם להסתתפות ההסתדרות הציונית העולמית בחבר המינויים, אני מבין שהם מסתתפים בחבר המינויים כתוך זה שהם מכירים אנשי חוץ, אך מכיון שאני מתנגד בכלל להשתתפותם של אנשי חוץ באקדמיה ללשון, הייתי מציע לחבר המינויים יהיה גוף פריסטי, גוף קטן מאוד שיהיה מורכב מ-2 חברים. המסמלה, 2 על ידי ועד הלשון; 1 - האוניברסיטה ו-1 הסכניון.

א. רוזנאל-נאור:

לדעתי, הסתדרות הסופרים צריכה להיות מיוצגת בחבר המינויים, כיון שהיא אינה איגוד מקצועי גרידא, על כל פנים, היא חייבת לחתור לא להיות רק איגוד מקצועי. אני חושבת שהוראת הלשון היא ההזדמנות הרחבה ביותר להכיר את התפתחויות הספה ולכוונה. אם הסתדרות הסופרים תדע לכוון את הספה ולהסיק את הכסקנות הדרושות, היא בודאי יכולה להיות כלי עזר חשוב מאוד בכל דרכי המחקר והכיוון. אינני רוצה לעכור על זכותם ההסתדרות של הסופרים העבריים בא"י, אך אני חושבת שצריך לתת להסתדרות הסופרים להיות מיוצגים בחבר המינויים.

אני חושבת שנציגי המסמלה אינם צריכים להיות מיוצגים במספר גדול כל-כך. מצד שני, אינני חושבת שמספר נציגי ועד הלשון הוא גדול מדי.

ח. בוגר:

איננו יוצרים עכשיו מוסד חדש. ועד הלשון קיים, ואי-אפשר לכטלו ולהתחיל מחדש. אני חושב כי רצוי הדבר שועד הלשון הקיים יהווה את הבסיס לאקדמיה ללשון, כי הוא צריך להתוות את הדרך.

לחברת-הועדה צברי אני רוצה לאכר:

איננו מדברים עכשיו על החיאת הספה העברית, כי היא חיה. אנחנו מדברים על חקר הספה והעשרתה, וזאת יכולים לעשות בעיקר אנשי מדע, ואפילו אנשי מדע לא-יהודיים.

אינני חושב שהסתדרות הסופרים, עם 13.000 חברים, צריכה להיות מיוצגת בחבר המסנים לאקדמיה. לעומת זאת, ההסתדרות הציונית העולמית, אשר יכולה לסאת בהוצאות האקדמיה, צריכה להיות מיוצגת בחבר המינויים. ההסתדרות הציונית יכולה גם לתח כוחות רבים לפעולה זו, ולכן אני מציע לקבל את הסעיף כפי שהוא מוצע.

ד. צנרי:

אני מציעה טועה הלשון ימנה במקום
8 רק 7 אניים לחבר-המינויים וחבר

אחד יכונה על-ידי הסתדרות המורים.

י. ספילנסקי:

אני מציע לקבוע באופן ברור, כי לאחר
שחבר-המינויים ממנה את 16 חברי

האקדמיה הוא מתפרק, וחברי האקדמיה ממשיכים למנות את החברים הנוספים.
אני רוצה גם להוסיף, כי כל האנשים המתמנים לאקדמיה, מתמנים לפי
סגולותיהם, ולא בתור נציגי הגופים המוזכרים.

על כן אני מציע: א) שמספר אנשי חבר-

המינויים יהיה קטן מ-15; ב) לציין בחוק, כי לאחר שחבר-המינויים
מינה את 15 חברי האקדמיה, הוא מתפרק; ג) לציין כי חברי האקדמיה
מתמנים לא בתור נציגי גופים, אלא לפי סגולותיהם האישיות בשפה העברית.

ד. נצר:

אני חושבת בסעיף כפי שהוא כוונתו.

הייתי מיעצה לחבר-הכנסת רוזנברג

לא להעמיד את שאלת החתמות על שני חברי ההסתדרות הציונית העולמית
בחבר המינויים.

א. פרי:

אני בעד זה שההסתדרות הציונית תהיה
מיוצגת בחבר המינויים, כי היא מייצגת

גם את הגולה וגם את הארץ;

אני מציע לצרף לחבר המינויים גם את

נציגי הסופרים והמורים.

כמו כן, אני מציע לצרף לחבר-המינויים

גם את נציגי הסתדרות העובדים הכללית, כי היא אינה רק גוף מקצועי,

היא עושה פעולה תרבותית, פעולה לפיתוח הלשון.

אני מציע להקטין את מספר חברי חבר-

המינויים המתמנים ע"י הממשלה מ-4 ל-3 וע"כ למצוא אפשרות לצרף חברים
נוספים.

א. כרמן:

אני חושב בהצעת חבר-הכנסת רוזנברג,

לא לכנות לחבר המינויים את נציגי

ההסתדרות הציונית העולמית, אני בהחלט בעד השתתפות נציגי מוסדות

התרבות של ההסתדרות העובדים הכללית, אני חושב ויש לצרף לחבר-המינויים

גם את נציגי הסתדרות המורים והסתדרות הסופרים, ולהקטין את נציגי

הממשלה מ-4 ל-2.

הי"ר ט. פרטיץ:

אני חושבת שהסעיף הזה ברור, אך אם

מחשבות טפיקות, אפשר להבהירו יותר.

אני חושבת שחבר-המינויים צריך להיות קטן יותר, והייתי מציעה להעמידו

על 7 חברים: 2 חברים שיתמנו ע"י הממשלה; 2 - ע"י ההסתדרות הציונית

העולמית ו-3 - ע"י ועד הלשון.

אני מוכנה לקבל את הצעת חבר-הכנסת

ספילנסקי, לציין בחוק שחבר המינויים הוא גוף חד-פעמי.

הגב' סטנר:

הפרופ' ריגר טוען, כי ישנם אנשים

מעטים בעלי סככות לשונית, ואלה

המעטים צריכים להיות חברים בחבר-המינויים ויכולים להיות חברים

גם באקדמיה, 15 אנשי חבר-המינויים יכולים למנות גם את עצמם וגם אחרים, הפרופ' ריגר סבור כי זכויות אינן צריכות להכריע במינויים אלה, אלא הסטכות הבלסנית בלבד, ההסתדרות הציונית והמסעלה לא יסנו דוקא חברי הנהלה, או שרים, או פקידים גבוהים, אלא בעלי סטכות לטונית בארץ ובגולה, ולפיכך הוא סבור שיש להסאיר למסעלה לבחור 4 חברים לחבר-המינויים, דוקא כדי לתת לה את האפשרות לבחור כגופים טונים, כמו: הסתדרות המורים, סופרים וכדומה שלא נכללו באקדמיה ע"י גופים אחרים, אם יש ביניהם אנשים בעלי רמה כלסנית גבוהה; אשר להערות בדבר הסטכויות היתירות שניחנו לוועד הלסון הקיים, מעיר הפרופ' ריגר כי הוא למעשה היה עד עכסיו האקדמיה ללסון, ועכסיו רק מבססים ומרחיבים את עמדתו, עד כאן דברי הפרופ' ריגר.

אני רוצה לאטר בסמי, בתור יועצת
ספסית, שהיה כדאי להצהיר יותר את הדברים. אני מציעה לנסח את הסעיף בצורה כזאת, כי לאחר לחבר-המינויים מינה אח חברי האקדמיה הוא סתפרק, אך אם חבר לחבר-המינויים נבחר כתבר האקדמיה, הוא סססין בחברותו.

פרופ' ריגר:
בקשר להצעת יו"ר הועדה, נראה לי
להצעה זו יש איזון חשוב, מכיון
שאט יהיה מספר אנשים מצומצם בחבר המינויים, יש להניח זהם יהיו
בעלי הסטכות הגדולה ביותר.

ה צ ב ע ו ת

הצעת יו"ר הועדה, ס. פרסיץ, למנות לחבר-המינויים 7 אנשים:
2 - ע"י המסעלה, 2 - ע"י ההסתדרות הציונית ו-3 ע"י ועד הלסון
נ ת ק ב ל ה

הצעת חבר-הכנסת א. ברמן, כי מלבד 7 האנשים שהוצעו ע"י יו"ר
הועדה, יסנו לחבר-המינויים עוד 2 אנשים ע"י הסתדרות העובדים
תכללית; 1 - ע"י הסתדרות המורים ו-1 - ע"י הסתדרות הסופרים.
ל א נ ת ק ב ל ה

הסתיגות: א. ברמן.

הצעת חבר-הכנסת א. פרי, למנות לחבר-המינויים 2 אנשים ע"י
המסעלה; 1 - ע"י הסתדרות הסופרים; 1 - ע"י הסתדרות המורים;
2 - ע"י הסתדרות העובדים; 1 - ע"י האוניברסיטה; 2 - ע"י
ההסתדרות הציונית ו-3 - ע"י ועד הלסון -
ל א נ ת ק ב ל ה

הסתיגות: א. פרי.

הצעת חברת-הכנסת ר. צברי, למנות לחבר-המינויים 3 אנשים
ע"י המסעלה; 2 - ע"י הסוכנות; 3 - ע"י ועד הלסון;
1 - ע"י האוניברסיטה ו-1 - ע"י הסתדרות המורים -
ל א נ ת ק ב ל ה

הוחלט לצייך בחוק, כי חבר המינויים מסמס
גוף חד-פעמי ומסיים את תפקידו עם
מינוי האקדמיה.

היו"ר ט. פרסיץ:
בקשר לסעיף 4(א), ועד הלשון מציע
לאפשר לו למנות חברים יועצים, אם
הצעה זו לא תקבל, הוא מציע לקבוע לפחות סגנים לחברי האקדמיה.

י. סטילנסקי:
שתי שאלות:
(א) האם סגני חברי האקדמיה סתמנים
לכל ימי חייהם? (ב) כאשר מתפנה מקום, האם הסגן יורש את מקומו באופן
אוטומטי?

דן רוננברג:
לאחר ההצעה לסעיף 4(א) לא נתקבלה,
אני מציע להוסיף סעיף האומר: נוסף
על חברי האקדמיה יש זכות לחברי האקדמיה לבחור מזמן לזמן בחברים
יועצים בזכות דעה מייצגת לפי רוב קולות של 2/3.

ח. בוגר:
בסעיף 4(כ) יש מקום לפיסוק בדבר
סינוי יועצים, אבל אני מציע שלא
נקבע את זכויותיהם.

ר. צברי:
אינני מבינה מה ענין היועצים לכאן?
לדעתי, צריך להיות סוג אחר של חברי
האקדמיה.

י. סטילנסקי:
אני רוצה להפנות את תשומת-לבכם לכך
שבסעיף-קטן (ד) יש סוג אחר של חברי
האקדמיה - מטלא מקום זמני.

אני מציע שמספר חברי האקדמיה יהיה
23, אך אם בענין מסויים יהיה צורך בעצתו של מומחה, ימנו גם יועץ.
אני מציע להוסיף סעיף-קטן(ה) שאמר: האקדמיה רשאית למנות חברים
נוטפים בזכות דעה מייצגת, אשר יתמנו לתקופה שלא תעלה על ... שנים.

היו"ר ט. פרסיץ:
אם מציעים למומחה מסויים להיות סגן
חבר האקדמיה, הרי זה הדבר שאם החבר
סתלק, הוא בא במקומו, ואז בחירת הסגנים צריכה להיות זהירה מאוד,
לכן הייתי חפזה שאם אנו מדברים בענין זה, נראה את המציאות כמו שהיא.

ט. כפרית:
אני מציעה להוסיף סעיף הקובע שחברי
האקדמיה רשאיים למנות סגנים, מבלי
לעמוד בחוק על זכויותיהם.

הגב' סטנר:
אני מציעה לנסח הצעה זו כדלקמן:
האקדמיה רשאית למנות בספת הצורך
סגנים, הן לחבר מסויים והן בדרך כלל, סגן חבר-מסויים יחמנה לכל
ימי חייו של החבר העיקרי. הפסיק אדם חברותו באקדמיה, יכוא סגנו
במקומו.

א. רזיאל-נאור:
מכיון שהנלה "סגן" יכולה להתפרש
כסגן אישי ולמען יש משמעות כיוחדת,
אולי אפשר לאמר: האקדמיה רשאית לבחור במועמדים, ברגע שמתפנה מקום,
בכנס המועמד במקומו.

י. סגלובסקי:
מינוי חברי האקדמיה, נוסף ל-15 החברים הראשונים, נעשה בזמן לזמן כדי לתת אפשרות לכוחות חדשים להשתתף בעבודת האקדמיה, כך זגם את הסגנים רצוי היה לבחור ספעים לפעם.

ד. נצר:
אני מציעה לכתוב: "חברי האקדמיה ראויים למנות מספר אנשים כסגנים".

היו"ר ש. פרסיץ:
אני מציעה סעיף 6 יבוא אחרי סעיף 4(ד) ויבוסח כדלקמן: "האקדמיה מחלצה בזמן לזמן על מינוי חברים יועצים ועל מינוי עובדים ויועצים ועל הסגולות הדרושות להם". צריך גם לציין שמספר החברים היועצים לא יעלה על מספר כסויים, וכן לכמה זמן הם מתכנים.

ש. רוזנברג:
אני מציע להוסיף סעיף-קטן (ה) שיבוסח כדלקמן: "האקדמיה ראיה למנות זמן לזמן חברים יועצים, בתנאי שמספרם לא יעלה על 10".

פרופ' ריגר:
אני תומך בהצעת חברת-הלגטה פרסיץ, שהאקדמיה ראיה זמן לזמן למנות סגנים וחברים יועצים, סגנים אין להצמיד לאיס, מפני הסעם כי אי-אפשר שאדם ייבנה כחורבנו של חברו, מלבד זאת, בכל אקדמיה יש איזון כסויים, ישנם אנשים בעלי סמכות לרקדוק, אנשים בעלי סמכות להסטוריה וכו', ואם במקרה ימות אחד מחברי האקדמיה, אין למנות זקא את סגנו ולסנות את טאזן הכוחות, אין גם לקבוע הגבלה למספר החברים היועצים, מפני שהקצועות רבים.

אין לצרף סעיף זה עם סעיף 6, סעיף 6 דן בענין אחר, ביועצים מקצועיים.

א. ברטן:
אני רואה אי-בהירות מסוייכת בכל הענין. ישנו כמלא מקום זמני, זגן, יועץ וכו'. לדעתי, יש לקבוע רק מונח אחד, כן איני כבין מדוע צריך לכתוב "זמן לזמן".

י. סגלובסקי:
אני מציע שיבוא לאת המוסדות לענין זה מה תפקיד זגן חבר האקדמיה בארצות אחרות?

היו"ר ש. פרסיץ:
אנשי ועד הלגטון כתבו לנו, שאם גיתקל בכעיה, יהיו מוכנים לעזור לנו, אני מציעה שאתקטר איתם ואברר את הנקודה שנתקלנו בה.

מלבד זאת, ייבנה הצעה לכתוב בסעיף 4(ב) במקום המלה "יתמנו" את המלה "ייבחרו".

הנחלט לכתוב בסעיף 4(ב) במקום המלה "יתמנו" את המלה "ייבחרו".

ש. רוזנברג: אשר למעיף 4(ג), אני מתנגד להגבלה זו שמדי שנה בשנה תמנה האקדמיה חבר אחד נוסף או שני חברים נוספים, אולי במסך שנה מסויימת לא יימצא חבר מתאים, ואולי יימצאו יותר מ-2 חברים מתאימים? כן אני מתנגד לכך שהאקדמיה תהיה חייבת למנות חבר חדש כל אימת שיתפנה מקומו של חבר, אם יתפנה מקום ולא יימצא חבר חדש מתאים, ברגע שיימצא חבר כזה הוא יתמנה, אני מציע לנסח את המעיף כדלקמן: כתום שלושה חדשים לסינוי חמישה עשר החברים הראשונים, רשאית האקדמיה מזמן לזמן ברוב קולות למנות חברים נוספים עד שיגיע מספר חברי האקדמיה ל-23, כן רשאית האקדמיה לבחור חבר חדש כל אימת שיתפנה מקומו של חבר ככל סיבה שהיא.

היו"ר ש. פרסיץ: אינני מציעה לקבל את הצעת חבר-הכנסת רוזנברג, בצרפת, לסיל, ישנו זמן קבוע לבחירת חברים נוספים לאקדמיה, והבחירה נעשית בטקס מיוחד.

ש. רוזנברג: אני, בכל-זאת, עומד על ביטול החיוב למנות בכל שנה חבר אחד נוסף או שני חברים נוספים. אני מציע לנסח את המעיף באופן, שהאקדמיה רשאית לבחור בחבר אחד נוסף או שני חברים נוספים, אך אינה חייבת.

א. פרי: אני מוכן לקבל את ההצעה שהאקדמיה תהיה רשאית לאתר מינוי 15 החברים הראשונים, למנות מדי שנה בשנה חבר נוסף או שני חברים נוספים, אך אם נתפנה מקומו של חבר, לדעתי היא חייבת למנות חבר חדש במקומו, כדי לשמור על המספר המינימלי של חברי האקדמיה.

היו"ר ש. פרסיץ: אני מציעה לנסח את המעיף כדלקמן: "כתום שנה אחת לסינוי חמישה עשר החברים הראשונים, כאמור, ואחרי כן מדי שנה בשנה רשאית האקדמיה לבחור בחבר אחד נוסף או שני חברים נוספים, עד שיגיע מספר החברים לעשרים ושלושה."

ש. רוזנברג: אם חבר-הכנסת פרי חושש לכך שהאקדמיה תגיע למצב שמספר חבריה יהיה פחות מחמישה עשר, הרי במעיף 4(א) נאמר: "מספר חברי הועד הוא לא פחות מחמישה עשר...".

י. טמילנסקי: אני חושש להסחגרות של בת, אשר תתבע בכל תוקף שלא יכנסו לאקדמיה כוחות חדשים, על כן אני אומר שהאקדמיה חייבת להגיע למספר של 23 חברים, וכאשר יתפנה מקום, יתמנה במקומו האדם המתאים ביותר, מתוך זה, אני מציע להשאיר את המעיף כפי שהוא.

ה ו ח ל ט להשאיר את מעיף 4(ג), כפי שהוצע ע"י הממשלה.

הסתייגויות: ש. רוזנברג,
א. רוזיאל-נאור.